אברה ז לנירה ואהרון.

- 1-38

(1)

בפר-אנתה 16 לאי 1940

שלום לך נרה!

המלאנו לכתוב לך מכתב. את יודעת למה? אין שקלתי מאוד כל כך מדרה בריאת שלום, ואת בקשת אבולם שאני אבוא בדר אליך, ואני מבוא רק עוד 14 יום, לכן המלאנו בינתים לכתוב לך מכתב. ראשית כל אני מאוד, מאוד, אוהב לך לקבל כל בריאות משלום שלחת לי. כה דאגת טוב מאוד שאת יושבת כך. יש לחכות שאני קבת לבוד ותגיע אני מאוד, מאוד מתגעגע אליך ועל רחלה וכשאני מקבל בריאת שלום מאתך, אם אני מאוד שמח רגון ואם אני בדר לא לבוד, אלא אם אני בדר שמח. חיים כבר מאד ל חיים שרבים לשלוח לך ירו פרחים לדוריו, קבת חבל שלא היה לו כמן לחבוש, אבל אין בדר, אולי בפעם אחרת תשלחו פרחים. גם אני הייתי רוצה לשלוח לך פרחים, אבל כלת בדר ליה ולא אובל לבת לקנות, אני אנסה פעם אחרת אולי אבלים לידך פרחים לדוריק, אם אשלח לך.

כלת אני מכתוב לך קבת את נשלח בספר-אנתה. בספר-אנתה יש בשה בדרים טובים ובמה בדרים לא כל כך טובים ושנם גם בדרים שם כלים מאוד. את פוברת לבדר מכאן מכאן ספרתי לך לבספר-אנתה כרגנו, חבר, מיטה ושלחן. את החבר בדר מכאן מאוד לקבור, בגלל אותו בחבילות, הביאו את כל המחבילות לחבר וסדרו לבמה מבולה מאוד, כה בדר טוב. אבל לו ירבו בחורל יותר שלום אני בים לנו בדרים, בדרים יותר חבר ובה בשאת רבל מאוד שלא ירבו בדרים בשלום בחורל. אבל את שלחתי לכפו? אולי בחורל הבא ירבו יותר שלום, אם יהיה לנו בדרים יותר חבר. את המיטה ואת השלחן לבר לא קבנו. בשאת שגם המיטה וגם השלחן בשלו בדר ובריק בדר לקבור אותם, אבל מה יש בדר בדר אחר לא כל כך טוב, את יודעת מה כמו? אין לנו מבונה בשה לקבור אותן. אם לא נקבור אותן לכפו אם מה יהיה מאוד מהשלל ומכלכנים יבוים לנשר מהשלבים. אנו מחפשים כלת בקבוצים אחרים לחלוות מבונה כמאת. אולי אחרי השבת נקבל בדר את המבונה ונוכל להתחיל לקבור. שבתי לבתי לבתר מה שם המבונה הזו שבריק לקבור בה. את יודעת שמבונה שקוברים בה חבר נקראת מקברה, נכון?! אפשר גם בקברה לקבור מיטה ושלחן. אבל אנו רוצים לקבור במבונה אחרת, אנו רוצים לקבור בקבוצה". את יודעת למה? אני מסבירה לך חבר כשאנחנו לקבור כבלים אותו בחבילות או שמקבלים אותו בקבלה ובמה נשאר הבל.

אבל לא כן באיטה ושלווה. באיטה ושלווה יש שבלים ושבלים ישנם ארגזים. הארגזים
פלו נחודים לנו מאוד, מאוד. את הארגזים באיטה טוחנים בטחנת קמח ומקבלים אבק קמח,
ומארגזי השלווה לוקים כל מיני ברים לאכול ומאובה גם השלווה בשביל ברות ופוים לאכול.
בכדי לקבל את הארגזים באיטה ושלווה, דרך לבוש את בה. מה בה לבוש את ובלות?
לבוש בה נקרא לבוש את הארגזים אשבלים. אפשר לקרוא את בה בדרך אופנים.
אפשר לקרוא פשוט מאוד. שים את המבואה הקבורה על המבואה ומרחיבים המקלות מה הארגזים
נופלים אשבלים, אחר כך אנפים את בה והארגזים נשארים לאחר ומקל לאחר, אבל לקרוא בכה בה
לא כל כך טוב, אבין שבדרך ארגזים נופלים לחוץ והולכים לאיבוד וגם הרבה חול נכנס לארגזים
אם בה לא נקי לגמרי, לכן אנו רוצים לקבוץ בקולדין. המבונה הכו קולדין ובולה גם לקבוץ
וגם לבוש את המבואה ביחד, כאת היא ראשת מבונה יפה מאוד בקולדין. נכון? בקולדין בלקוחים
[illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
את המבואה לבבה שנמצא בקולדין ומארגז המובדים בפים כאן בטחנות רוח, והבנים
הלו מרחיבים על השבלים וכבה בה כל את הרחבות. בה בראת הרבה יותר טוב, בקולדין כל
הארגזים נשארים ולא נופלים לחוץ וגם חול לא יכול להכנס בין הארגזים. לכן אנו רואים רוצים לקבוץ
בקולדין.

בלי מבואה לך על דבר אחד שהוא על מאוד. אני קורא חלמתי, אולי לא לבתוב לך את בה, אבין
שלא רציתי שתבין לבדה. אבל לבסוף החלטתי לבתוב לך על הכול גם על הדברים טובים וגם
על הדברים לבבים. אם אנו לא נקבל אבר מאוד קולדין אם לא יהיה לנו את לקבוץ, ואת ובלות
לאבל? בא אינו לשבות הרבה מאוד לבבים ואם אקרסלים את המבואה ומחבים את בה
אחת לחבה לבתים לבים. הם מבינים לחם אובל לכל הבן. ובה דבר על מאוד. הלבבים הם כל כך
הרבה שבלים אופן אי אפשר לבבל אותם. לכן אנו מוכרחים בחלת אבר מאוד לקבל קולדין
בכבי שנפיק לקבוץ, אם יהיה לנו קמח מבאיטה שלנו ונוכל לאכול לחם לשבת בשבות שלנו.
הפלים אני בלבד. בפלים הבאה מבאיטה לך על כל מיני דברים אחרים.
נרהל מה נשלח לם הבבתב שבבים לשלום לבבתה פיגל? תלי אל את הבבתב מני אשלח אותו לאוף לאוף.
המסרי ברוכת שלום לכל הילדים אבל המחלקות. ומבינו לכם שבקרוב נתחיל לבנות כאן בתים,
ובלהבתים יהיו מאורים, אם נלבור את כל הילדים לסבר-מנחם.
שלום לך נרהל מני שולח לך הרבה הרבה נשיקות. אבא פפא

Pte A. Brande
17178
"C" Coy 1st Jew. Bn.
Pal. Reg M.E.F.

(2)

23.VII.1944

יקרה, שלום לך!

לפי המוסכם בין שנינו אני את תיבת אבתה ואני לא בבטרבתי
כלום לבתוב לך. אבל בפעם אינני רוצה לשאור חשבון עם
סיבת ווותרי היא כו, שלא אביה נוכח בחשיבות יום הולדתך הפעם;
לכן רוצה אנוכי שלפחות אבתה אתנו לקבלו ביום מזל.
יעלה לי היטב שרוחי ברוח לך כלה רב. תאמינו לי, צרה שרבה
ביתה תשוקתי ולבי ביום רבוני לאיאבא ביום כה על ידך, אבל אל
לך לשכוח שאני נמצא בצבא. הלא לא פעם הסברתי לך שבצבא לא
כל רבה אפשרה לפי כורך אי רבון הבית, אלא צורכים אחרים קובעים
את הסדרים. בודה הפעם ברגע, שלולא הייתי סיים הלשור הראשון לחיק,
הייתי הייתי קלות, לבר שבלבדה הבאלתי שלא אובל לבוא
נוכח הבית ביום הפו, אבל לא לפשיתי, ביום הולדתך הפעם
הייתי לי קלה מאוד קשה הייתי לי לשבת כאן ביום הראשון הבא,
אבל ולא לבוא בחברתך. ובחברת אבון ורחלה ויחד לחגות
בברונות אלהת הפנים שלהן. ולי נראה שרק תאול שלום הייתי כה בשפסקתי
לבחרו לשר שלם - לי נראה שרק תאול שלום הייתי כה בשפסקתי
בבחרים את הלבוה הבפרסם ונטלתי המאמרים הבית-
-הרחוק הבפרסם לבוא אם שאלת אבל רחלה, לא הייתי

לי. לרבנו פנינה, בודלו לי. על יד השלד שדקדאתי לבוא ושלחי לי-וא
אלדה. נסבה אני באיכה קובה- רוח חיבתי שלות ספורות אלו
שנראו בעיני כחדשים שלמים. אתוק חוסר סבלנות לחכות לה בלדה,
חכרתי אבלור יום לשלד ברת-הרוחים לא הילבתי ואל בתבישתי
לשאול לה בפלה, אבל הסקיה שיבה על יד השלד הביר אותו והניל
לי, שלפני רבעל שלה (בה היה אחרי שלה 33) נולדה לי בת.
לא אוכל ולא אנסה בכה לתאר הפעמים את בלי הראשון שהיבפרנו
ברגל כה ואה בהבה הרגשה השאתה בקבוקה בשבילה. שבלה הראשון
בקבוקה נולד.
..אני אם לבדו לשר שנים, אין אם בבל הקבוקה אבאה לשרות
מבחינה שהיו מאולבה קטנה לקבוקה בבול האובה לאלה מאאתים
נפש, בשלק ישנה הבאלק מתפתחת, ואילבה אחת בובבה מחבה
אחר- לבאה בתים בוגים אילמים. (נראה לי שאפשר קרוב לשים, כן יבאה)
בבבה יש לספר על בשנים בלילו, ברם הפלה אינני חושב ללשת
בתת. הפלה הובה אני לבבה לק שנים אחלות, שנים לבובות
אאוב, שנים רוחי בם ובאלות על יבוה בבולה, השתאאי לבטא
ניבה, לה בתת אני לק מבבים כה לבובים לוח חבק, לוח
שאתתק? אשתבל בקיבוה לבסבה לק:
אנו יבוה ארץ-ישראל, בננו אנשים אאולים, טוב לנו שאנו חיים
חי, חופש באבבנו על אבתנו. אולם אבוה הטוב שבחינו בחופשים
בארץ-ישראל לבולים אנו לשבח את בבת אחינו היבודים בגולה.
(לי בה בתבת לק בבר פלה). על כן שוה לינו בחובה לבבה

לעבאנון, את ברית שארית היהודים בגולה, בכל לב ונפש ובמאוד
בכל הכח ואולי – לאמן תיתרגל ברגעים לאוק, לאוק בלידותינו, ובבוא
יום הפדותם שלהם ובהגאולה יבנו ארצם נבל אנו, יהודי ארץ־ישראל,
לקבלם ביאה לבם ולעבדם בכל אם שלאפשרותינו. לקראת יום הפדות
שבוגנו אבפים לו בבטון לינים־תפקיד חשוב מאוד אילה לידינו. לקראת
תפקיד בה־מלך, נירה, ועל כל הילדים להתכונן.
בשנותיה האחרונים בברה הרקוה שהשתבחון הולך ובא ולא
רחוק הוא היום ושיטון הרבה של פנאדים ישאר כלום. היום הזה
יהיה גם יום הגאולה לשארית יהודי הגולה. אם כי ברוב מאמר הוא
הדרך שבנאדים הרבה היהודים ~~ובה מאוד הוא מספר הנהרגים~~
היהודים תחת שלטון הנאצי, הכל בגלל רבה תקוותי ומאמנתי
שלמה הרבה רבבות יהודים, יצילו מאקומות אחבומיהם אלהות,
מאלהות, מאמרשים־הנשלם את קול תרעלת הלשחרור. לעתיד לא
קטן יהיה מיבהם מספר הילדים. בשאחנות הילדים יעלו ארבה,
יהיה אתשקידים וחובתם של ילדי ארץ־ישראל לקבלם אתתוך ריבה,
אהבה ~~[illegible]~~ ובאהבה רבה.
הכרי שתדלי את, נירה, ובל הילדים איך לקבלם ואיך לפתיחם
אליהם, מיבם לבבור ולדלת אי הם הילדים הללו ואם לבר עליהם
בילדותם. מיבם תמיד לדלת, ולבבור, שילדים אלו שנולדו ~~[illegible]~~
ובדלו בצאן שיטון הרשע של הנאצי, הם ~~[illegible]~~ בל חיהם
סבלו רעב ואולי אף מעלים ~~[illegible]~~ לא מבלו לשובע, הם ילדים
שביאות הקור הקשה שבארבותיהם קפאו מבפור אבלי שיהיה

(מורים ומלמדים)

בסות לצופים, הם ילדים שאמי חיפם חיוך לא ראו ושאתה אפי
אינם ובמקצה, הם ילדים שאפילו לשחק באופן חפשי לא יכלו, כי כלואים
היו בין חומות הגיטו הצבעוניות. לא כדי שהילדים האומללים
הללו סבלו אחוסר אוכל ובגד, אחוסר חיוך ושאתה, אחוסר חופש
ולוד הרבה הברים שלא אירתי אותם, נוסף לכל סבלו
הילדים גם אבלם ופחד, אשנאה ולבוים, מאחצות כולה של הרע ורבה.
לחולליהם של רבים מהילדים המאלה, נרבחו כל האנשים הקרובים
להם, אמהות ואבות, אחים ואחיות. נבלו רק אותם הילדים שהבלאו
בעמן הרבוחות לברות ולהיחבא. כשראו מאקום מחבואם את
כל הרבוחות לא יכלו אפילו לבכות, אפחד אשלח את מקום
מחבואם ואם יד הרוצח לא תגיעם גם אלהם.
את הילדים שנפלו בידי אלאה בלם ופחד, שנאה
ואי-אמון, את אותם הילדים רבטרכו אותם לקבל ולחדם, לבחוק
ולשאות, לאהוב ולאמין ולחיות חיי חופש. אל יקל בעיניך תפקיד
הם, תפקיד הילדים ירושלים מקום, נרדם, ומכל הילדים הרבה, מאורי
רבון-עולם, סבלנות, רוק ואהבה בנם. לקראת תפקיד אחראי
הם אין נדרה עוד כל הילדים לחיות אוכנים.
נרה, הרבה ברכות ואיחולים לך - בלבי עוד הולכתיך ומבולם
באחת מברכך: שהיא היום ותפשי לם ילדי הגולה, תמיד לבם חברה
טובה ונאמנה, והמאמרתך אליהם ובבאשתך לבם לבלחי לחרחיר
לבם תאוחת- מה לעניים וסבלותיהם הגולה. . .
שלום רב לך נרה. לחרוק קבלי מאת הרבה עיקות
תמסרי ברישות שלום לאברון, רחלה ולכל הילדים. [illegible]

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY TO

Y.M.C.A. WITH HIS MAJESTY'S FORCES

Rank ..... No. ..... (3)

Name .....

Address .....

Date 29. III. 1946

נרפה שלום לקל

תודה הייתי את הפיצרתי בהתיבות
אחרונים אלי. בפלא פלאי הפזק. בלילה הזה
באחרון קבלתי מתק שני אחרונים, עדיין לא
לומר מילים לאמתו של דבר, אין לי זה לנוח
לאחרונים באחרונים, אבל תשובה בדיק
הייתי לבתוב.

ובאי תבינו לבד, לזה המלבדה בשלום
תשובתי. אבתה אחר שלק, קבלתי כאב מים
לפני נפילתי לאיטליה. הייתי אב כל כך אבולבל,
שקבלתי הייתי בותה לבתלה. ובן שבולתי לבתוב
בצאן שבותי באיטליה אבל ובאי בוברתי אתו,
שבלים אלו, בתבתי אלו אחרונים אפילו לבתלה.
תודה בשמיתי יולד לם בתבר, היה לי רבון
לשתק לם אשפלה ופליטקא ובגלל כם לא
בתבתי. אני בטוח שלא תתרגלו אלי, לם
שלחתי הרבה לם הילדים. הילדים שאתו
אתי מאוד מאוד, נפה רבו לשתק אתי.
לם בתקום אין לבם תבדים לם מי לשתק.
בלל ובדנים לסוקים מאוד, ואין לבם הרבה

NATIONAL WAR EFFORT. PLEASE USE BOTH SIDES OF PAPER

פנאי לשמוע לך מילה, לכן לשים כאן
ברכון רבי.

נירה, אשתי חולה ואני בדיוק לכתוב לך לאור
אל ביקורי אבל הלב. אהבתיים שרחלה
כותבת לי עליך ואהבתיים האחרונים שלך,
לאדם לבלתי, שאת אינך יותר יותר קטנה.
את בבר עדה הילדות הבא אחינו גם
לא מסתדרים בסדר, בכן שוב אי יכולת
לך הבון אם שבתת לרחלה, ובסדרות אחרות
לא בדיק לכתוב לך. הפעם שאני כותב לרחלה
אודנת גם לך. ברור, אם תבתבי לי אבתבים
שיבשו תשובה אחרת אליך, ובאי אלה כאת
ברכון רב, לפי איזה מבנתי.
הפלה לא אכתוב לך יותר. אין אלהו
אחרי לכתיבה, גם עכשיו אחרת מאוד, ולי
לחשוב לאחרונה.
שלום רב לך נירה, וקבלי אני ושיקולי
ובבות, רבות, שבבב

(4)

נירה שלום!

הפלא אכתבי ישר שוב קצת מאכתבי הקודמים,
כאן אתחיל לכתוב לך. אין לי כל מה, וכאן אפשר
לאכתבך ושלח בחבלה שלאות, לכן אנסה הפלא
אפשרי כדי לתקן את שגיאותיך. אני מאשיך לקבל
מכתבים גם מאבא מכתבים בדאי, ברגעי מאוד
נשמחים לי שאתה לא לאמר מהיקונים שאני מאלה
לך. נוסף לכך אני רוצה שגם אבא, תכתבי לו
מכתב מכתבך אבא, בלי לכתוב אף אחד מכתבי
שאכל אבי ומסיימתם לאכתוב מהיקונים
שלי או לא.

נכתב לי שם, שאת עכשיו מאוד חולה, איך בריאך
לכתוב בכל אלה ואלה. סימן לכך שמכתבך
מאחרון ושכן כאן אין לכתבת אותן באמצע
פלאים, ולא רשאי מאותה הבורה.
לאשלים אמצעי כתבת "בקבר" נכון ופלא
שגם כתבת "בבור" לא נכון. "אחרה" כתבת
פלא נכון ופלא כתבת "לאחרה" לא נכון.
כתבתם גם באת פלאים מאקום ב. בתבת ב...
לכן אבא כשתכתבי מכתבים תחלה קצת
יותר, איך בריך לכתוב.

בלית אני אכתוב לך את האילים שאת
לא כתבתי נכון, ולא ידעת אכתוב איך
צריך לכתוב נכון.

את כתבתי בדיק לכתוב.

אם שלומכם	אני אקוה שתבר
ביא	את כל המקומות
אמר מאמר	שכתבתי לך כאן
הטבלה	ולהבא לדעת
אותם לא	תבלי בדיק לכתוב
לקולטים אבל	יותר נכון.
שחתי שבתי	שלום רב לך נעמי.
לבת לך	תרגלי בשלום כל
שבוע שקט	הילדים.
אסקה אסקה	אבא שאהבתי לשאול
אותל אוכל	מאם אילבר לומדת
היטב	בבית אולא
רבות ניקודים	אני שולח מרחה
אכלה לכשיו	נשיקות לבורך
בלא בלה	ולבורר אבא.
בדיתי קוראת	

שלום לך אחי! סוף סוף קבלתי אותו את מכתבך,
הראשון פלא באר. אומר לך את מאות שקיבלתי
לקבל מתוך ספר שלם ולבסוף קבלתי מכתב
בתור רק על עמוד אחד. אני כלום לא מבין מה
כל כתבתי בכל הדברים כאן? לי נראה שאתה בשם
תוספקי לכתוב בלשון שלם אפשר עוד על הפחות,
אני בטוח שלפחות תכתבו יותר מדברי על קיום
מכתבך כל כך אין"ן מאוד. אחרי שקבלתי קבלה
לי לראות מאת כל תשלוכת בפיתה הפורים, ולפי
מכתבך נראה לי שלתשלוכת הראשון נשמר - אמנם לא
אפלו אחת שלא תגיע לא בתיכם לי בלבם. אבל
אבל אני מוכר שלפחות אחת לי שמה כותבת בשמך
ובשם אבינו ובפלא שכחת על כך
אשמה ותהר לך כבר את מכתבי שלישי, ובלעדי
זה שיב לספר לך ספרתי בחדר מכתבים
בקובאים, כפלא אין לי את לספר לקו חדש.
אני מקווה שלא שמקבל עוד מכתבי, אך, יהיה
לי בחדר אולי אשלח חדש לספר לקו

(6)

יקרה שלום לך.

אני מאוד אוהבת לך לדור אבתיבך.
בפלס הוא היה קצר, אבל אני
מקווה שלפחות יהיו יותר ארוכים.
כל מה שאלדון לך לעלות מאני,
תוכלי לעזור לך אם אתה שברתה
לכתוב.

אני חולה לקרוא אקבל חופש,
ואהוא הביתה לבאר שם.
אני מקווה שמצינה לא יד בחדר
מיום בחדר יפה מאוד. אם תמצי
לטעל בה בחדר.

כתבי לי איך את מרגישה לאחר
הבית? האם את קוראת בחדר
ספרים? ואיזה ספר את קוראת לפיוג?
בפלס אין לי מה לכתוב לך יותר.
אם אטיל כאן בארץ הנו מאוד
אינה בחדרים יפים, אה לעלות
אכתוב לך. שלום רב לך.
בחדר נשיק אתם לך ולאבא.
בנישת שלום לכל ולחדי הבית. אני
אוהבתך

S. Baron.

(2)

נירה שלום לך!

רק כמה ימים שלבדתי את הבית,
ואני מאד מרגיש לבדו לך מבחינה. ובאי
תחשבי שאינך לי. מאוד מלגין בדרך,
ואני משתוקק למסור לך מליון. אך לא וזא.
שום דבר אורב מאינו לא אינך. אלא מהיום
כוונתי לקבל מכתבים מאיך, ואולי בהכתבים
יקל לך לגלות לי את אותן הרגשות
שלא רצית לגלות לי בשירה.

ייתכן שגם כלת תנסי להסתיר בפני
את האמיתי על מנת. אך אני מאוד מרגיש לך
נירה שלא תעשי כך.

ביום הבית ברגת לי לא אמר כלום.
ובלי אני שלא רצית בכך וגם לא תמאר
יכלת שאת ברגת לי כלום. את ובאי
לא יכלת שרק בהיסתכלי עליך, בתכונה
לבי ארוב כאב. לא פלם שאלת אותי;
למה אני מסתכל עליך. פיית מתחתיך מתשובה,
כי תשובה לא הייתה בפי. לא היה לי
מה לענות לך. יכולתי רק לשאול אותך,
אותה שאלה ששאלתיך כמה פעמים, אך

אל פלם לא כביתי לשאול תשובה אפילו.
הייתכלות הפנים ותשובתו, אולי אכלית לשלות
אפילו מיבות בלבד ובתוכה באמרקות עליך
אך לא הינכלתי. לוה כיום אינני יודע
הייתי בבית קרוב לשלה שלוחים, ובאה לי
שמעשיך כל הכאן לא ראיתיך אל פלם
שתפי שלחה. הייבת אותם לחייך ולבחוק,
אבל רק פיק חיק ובחק ועליעק לא סר
מלבי. ואיך כה לא יבוה לה אבא
לראה בתו הבולת ותבשרת, ובלקום
שבולה בחיסה ליהיות אלהת תבות חיים
ונולדי. הנה היא כולה מלבי ותוכה, כאילו
נגל בבדי חובל עליה ואין הוא יכולה
להשתחרר מאתו.
ועל אני, על מאור שאני אבא שלך לא
ובלי לך בכך. אך אינני אשם בכך. את
שמרת על כה כלל סוד כאוה שאין לשלחו
לאל אשי. ואולי את כן תשלה את כה
לשלחו, אך לא לי לאבא שלך. ואולי
בוקא אני הוא כה המבורה לך את
מלבות לך, ולכן אינך רוצה לשלות

לי. אבל נרה, אליק לבדו.. שאי אפשר
לבאשיק כך. כפי לא יתכן שיהיו בינינו
כל כך הרבה אי הבנות והתרגזויות.
אוכרח לבוא קצת לאבא כפר. אני איננו
רואה כל פתרון אחר, אשר שיחה בינה
ושלום לבי - בינינו.

נסיתי לא פעם לשוחח אתך, אבל תמיד
נתקלתי בהתנגדות אילמת מצדך. כפי
כאב לי מאוד, אך לא רציתי לדחוף
אליק. אמרתי לעצמי, שאם קשה לה לדבר
אתי פנים אל פנים, אכתוב את כשיחה
עד שנוכל לשוחח באמצעות מכתבים.
אולי אם "קצת אליק. ובוי אמרת מכתב:
יתכן שיהיה לך קשה לבטא בכתב,
אך אין דבר, אני מקווה שאין את
אחריותיך. ואם לא אין, אני לא אתביש
לשאול אותך פעם נוספת.

הליקר נרה, אל תשרי את תשובתך
וכתבי לי הכול מה שאני רוצה לדעת.
בי שלום נרה יקרה. אני שיקות מאות.
אברהם

(8)

נירה שלום!

לא כל הדברים אבדו, בחיתי את
התשובה לאבתדק-לך הים. באיחור רב
אי בדבר, שתשובתי התאחרה, דוקא לאבתדק
באחרון שביב כבר נעים וכמה לבבי.

בשקבלתי את אבתדק כבר, וקראתי אותו
לא פלא אחתי, רציתי תכף לענות לך. אך
לא עשיתי כך, כיון שלא היית על יד. לו
היית באותו רגע על יד, אני יכולתי לחבקך
ולנשקך חבק חבק, וכו יכלה ליפיות
התשובה בהתאמה ביותר לאבתדק.

אך את על יד לא היית ולחבקך לא
יכולתי, לכן ביקשתי אם לקרוא, כאם וכאם
פלאים, את אבתדק, וכבר פיסתפקתי.

בשלק הים, אינם קבלת אבתדק לך הים,
רציתי כאם פלאים לענות לך. אמנם לא
תאיר היה לי פנאי. אך גם בשכולתי לאבוא
פנאי, לא היה לי אם לכתוב לך. כי באמת
אין אם לענות על אבתדם כבר.

אבל יחד לם כבר, אי אפשר לבשאיר את

אבתדק לא תשובה.

בעוד תשובה אנסה לאמור לך - אם אבליגו - את הרגשתי אחרי שקבלתי את אבתדק פה.

נרה, ובאי תבכרי, שלא פלם ניסיתי להניע אותך לשיחה עליה לבי - אתי. אבל אל פלם לא הצלחתי בכך. לא פלם אחת, שוחחתי על כך עם רחלה. המתאקותיך אשיחה עליה אתנו, הבאיש אותנו לא בעצמו. גם הבאיש אותנו אבאה בחינות. על אחת כמה וכמה לך, באבתבי הראשון. נרה, לא תוכלי לעמוד לצאתך איפה בלי רב לבדים, כשלבדים לבוה. וכה לא אשנה עם בעלך גם בדברים כלפם אל ילדים או לא. אך לא רק הלבדות שלך הבאיבה אותנו. לא פחות הבאיבה אותנו הלוהבה, שלא הצלחנו להניע אותך לשיחה עליה עם אתנו. לבור בדרים כמו בבר חשוב מאוד. בדרים אלוהיים מאוד, לרכשם את איון ילדיהם. ולוהבה מו, שלא הצלחנו להניע אותך לשיחות עליות אתנו, לורר בנו, לא פלם, חשיות ושאנו - בדרך - לא הצלחנו לרכוש

את אאוק. ואני חושב, שבר יום איתר
לספר לך כלום, כמה כלי נרגו לנו חשלת
אלו. כי גם מקרים, שאת נתת סיוע רב
לחשלת אלו. אבכיר לך מקרה אחד. אני לא
מייחס אל בביתי, אך רחלה בתבר לי על כך.
אני מתכוון לאותו מקרה, שקלם בשבוסת על רחלה,
כלבת לרוכבה ובפנים בתאונת על רחלה,
ומאחרת שרחלה לא אוהבת אותך ואל אחד
בבית לא אוהב אותך ושלא מאב לך אבלינו.
ניר, ובא לא ידעת באותו רגע, איפה
אשבה בדול, ואיפה מתל בדול כלפי פוריק - את
עשה. אני כבר לאמר לך ניר, שאותו מעשה
שעשית אז, בזמי אולי בפעולה הקשה ביותר
ביחס אסוגל לפעול בפרוטו. המקרה הבוא
הבאים אותנו מאוד מאוד. אבל גם אחרי כן,
ניסינו לא פעם לשמח אתך שיחות צלולות, אך בעצב,
היה כבר מלא הבלחה.

ניר, לא בייחס אכיר לך את המקרה
הבוא הבלתי נעים. איננו מתכוון לייסר אותך
בפעם, על המקרה הבוא. הייבתי אותו

הפלאה, בכדי שתוכלי לבדוק, בגלל מה, צריך לי מבחינה באחרון, כך ברגע נחת רוח.
מבחינה באחרון, פעם, בדת אחת, את כל מלאכתו, מבחוץ כמו, חשק בי את האמונה, שובל ליראת לא רק מורים שלך ואת מתנו, אלא גופך לבד נפיה גם חברים טובים.
יש לי כלת מעמון אלא, שמבחינה כמו לא יהיה חב פלאי, אלא הוא יאמר פחות ליחסים חדשים מינינו. אין לי ספק שבולנו נראה ברבה רבה ביחסינו החדשים.
נירה, אינני בטוח האם מיכלתי לספיר לך, את כמה אני שרוצה. אם לא מיכלתי, הרי גם כן לא חשוב. לפחות המשמעות הקיקרית היא הנאת, שמלבד לפנא, נחנא מינינו שפה משותפת. וזהו שנאמר אחרת אי-הבנות.
מי שלום נירה, ואני אנשק אותך חזק חזק!

אברהם

נירה שלום רב לך!

אמש קבלתי מכתבך שכתבת ביום יום
בטיול עם הכיתה, בראשון לבין.
שמחתי מאוד לקבלת מכתבך, אבל
בשקראתי בו הבטלתי לא מעט. לא הבטלתי
מתוכן המכתב, אבל הבטלתי מהכתיבה
שבו.

נירה, את כבר גדלה לא קטנה, לכן חושבה
אנוכי, שלא יהיה נכון אבל אם לא אומר לך
הכול מה שאני צריך לאמר לך תמיד נפגעתי
לבבך מתוך שלוות, גם כשהיית יותר צעירה.
כך שלבטח מגיע כך גם הפעם.

לפני, ידעתיך בשפה הפעילות ובקיקר בכתיבה,
אינן מספיקות בהרוגל. אני חוזה בפניך, שאם
קודם הפעיין כה גרם לי כעס, אם הפעם נוסף
לכעס מתחיל אני ליהות מודאג מאד.
לזה מתחיל כה לגרמה אותי, שתגיע לסדיר
לך.

בלימודים, ושנה הרגשה בין שיל הרגלים לסוג
הידיעות שהרגלים רובש. ויפעל מעולם
שישנם לימודים שלרגלים כעיר יותר קל

לקלוט אותם מאשר לתלמיד יותר מדוכר.
בהתאם לכך מכוונים הליאורים בביתי-
הספר. אחד הליאורים החשובים ביותר
לתלמידים בלתי, כמו ידיעת השפה.
אני בטוח שתביני מאת לבד, שבלי ידיעת
השפה, אי אפשר להתקדם בליאורים. בשלא
יודעים טוב שפה, קשה להבין ספר
שקוראים, קשה להבין בכתב מחשבות
ולזכר דברים הנאים לכך. ולכן לדעתי
נכון, שידיעת שפה, כפי לא מספיק לדעת
לדבר בשפה, העיקר הוא לדעת ולהבין
קריאה ולדעת כתיבה נכונה.
נכון, אנני רוצה שתחשבי שאני אומר
שאחרת את אולם ליאור השפה וכפי יחסר
לך תאיר. אני כותב לך היום על כך,
כיון שאני חושב את הדשק, נכון, שאת
מפגרת מאוד בידיעת השפה, אבל לפנינו
יש עוד מספיק זמן להשיג את החסר.
באופן שכפי רצוני בך. אם תרצי לעשות
מאמץ ולמסור חלק מאמצך הפנוי
לליאור השפה, אם אין לי ספק שבעזרת

בדרך ונראה היה לי שאוכל לבד לאבוא את
מקום אבותי הרופא. חברנו הביתה עליהנו
ועלינו הכול באבות הרופא. בלהעיל הפעם
לנסיעה הזאת לרשא, אמרתי לאבי, שרבוני לנסע
לבד. תחילה הם סחבו. ורשא היא עיר גדולה
מאוד, ואני הייתי עוד ילד, חשש שמא יקרה לי
אסון. בסבלתי הרבה עד שנאותו לבקשתי.
נסעתי לבד. תחילה הלכתי לבית דודתי, את
הבית הזה אבאתי בקשות. אחרי כמה ימים
אבית הדודה, על מנת ללכת לרופא. בדרך כל
תקרתי. בכרתי היטב את שם הרחוב, אך הלוברים
ושבים שאלתי אותם לא ידעו ~~להראות~~ להראות
את הכיוון הנכון, כי הרחוב שבו גר הרופא
היה רחוב קטן, אלמים היו האנשים שידעו
את מקום הרחוב הזה. הסתובבתי ברחובות
אחוסר אונים, לא ידעתי מה לעשות. לחזור
לדודה ולספר לה על כשלוני - הרגשתי.
ידעתי ~~ש~~ שקיימת אפשרות בטוחה לבוודאי
הינו הרחוב נאבאך בדרך לשאול שוטר.
אבל לזה לא היה לי כי אומץ. הפולניה ה

פילדים, אמרנו משוטרים, ובלילה יבאו היהודים.
נוסף לכתב אמרנו משוטר, לא יבואו טוב לבבר
פולנים, חשבתי שאם משוטר לא יכבה הפלי-
לות לי. קשה היה לי להבין, איזו דרך
לבחור, האם לחבור לדודה ולהודות בהשלון, או
לאבות הפחד לבשת לשוטר. אחרי שיקולים רבים
החלטתי לבשת לשוטר. פגשתי שוטר שלאד באמצע
הרחוב וביון את הדעתה. נגשתי אליו בלי
היסוסים ושאלתיו את הדרך לרחוב הלבוקל.
גם משוטר לא ידע את הדרך רציתי בדר לחבור
לדודה, אך משוטר לא נתנו לבת ואמר
לי לחבות. הוא הוציא מכיסו ספר קטן לא אפה,
שבו היו רשומים כל רחובות וסמטאות שלם ורשא.
אחרי שאבא מספר את לם ומקום הרחוב, הסביר
לי את הדרך ונפרדתי בשלום לרופא. אחרי הלכה
הכבה, הרגשתי יותר בטחון בעצמי. אין לי ספק
שהמקרה שקרה אתמל, הוסיף לך לא מעט בטחון עצמי.
אני בטוח, שבשאחבור הביתה, תוכלי בקלות
להגיע לבית הדת.

מי שלום נרה, קבלי מאתי הרבה נשיקות, נשיקה
מאתי הגיחה לבור טיולק בה. [illegible]

יבכי! שלום רב לך.
אני מחכה לתשובה ממך, אבל לא־מן לא קבלתי.
אבל כיון שיש לי זכות לכתוב לך, בטלתי לא
לחכות יותר לתשובתך.
אני, כבר עברו כמה חודשים שלמים, נסעתי מכאן לעיר
קטנה. רשמית שני חודשים יפים וגם מה אני רוצה קצת
לכתוב לך.
ראיתי פיצ'מארות יוסף יוקם. אתה לבטח רוצה לדעת
את כפי שאתכם לספר לך.
פיצ'מארות אלו הם מבנים גדולים מאוד שאלכי
אדרים. מבנו אותם לפני מלחמה, מבחוץ שנים, מבחוץ
מחרי אותם יקחו אותם מבנים. מבנים האלו.
פיצ'מארות נראות כמו מאגרים שמגדים שלמו הבנו
פלים לדור הילדים. לא לגולים כמו שלי אבל אלא
ארוכים. אבל הם מאוד, מאוד גדולים. אני אנסה
לתאר לך כמה הם גדולים.
אולי את זוכרת שלפני שלמים, וכמו כל יהודי הגלות
בגם אתה וגם הילדות שלי הרוסים לפני אבל אלו,
לגדלי אקשר אדמיטים. כלות המבנים. אתה גמר
כל שלום מאדמיטים. אם בעברת כבר, מאוד לך,
שבנין פיצ'מארות לאלה, הוא יותר גדול מאלה

על האבטיחים. כך אחד על כדנין הנה, הוא כה גדול
כאן, אהבתיה לך הביר ואולי לזה קבת יותר גדול.
הוא בנו מאדנים גדולות, כל אדן היא בלוק גדולה
כאן שולחן ביחד האוכל. כאת שורות אדנים ישבו
אינני יודע בדיוק אבל בלוק מאה וחמשים לה
מאתים שורות אדנים בגולה. בגובה על הפירמידה
אינני יודע איך לבאר לך. תאר לך לאשל שבידה
אנשים לאחר אחד על הכתפים של השני, אם
ובטרם לעלות כבר מאה אנשים אחד על השני
ורק האחרון יכל להגיע לפסגת הפירמידה. או
תוכלי לתאר בם אחרת. אם יבנו אבנים בגובה
האבל על אמצע הרבעות שלנו, אם יבטרם לבנות
שלה אבנים כאלו אחד על גבי השני, בכדי להגיע
לגובה הפירמידה. [illegible]
את הפירמידות בנו לפני כאלפים שנה. יתכן
שגם הפעמים כשהיו לבנים שכרלה אלף אבנים
בנו אותן. [illegible]
אנו ביקרנו בם הפנים אחת הפירמידות. הפירמידה
בו שביקרנו, ישנם שני חדרים, חדר אחד שבו
קברו את המלכה ויותר גדול. אבל מבחוץ הנה
ישנו חדר יותר גדול שבו קברו את המלך

אני מתגרים בבנים אמיתים גדולות מאוד. שלום
לם אדנים לכל אחת אדון, היא יותר גדולה מהבית
של הלה.
על הספינקס אכתוב לך אולי מאוד. אכתוב לך כמה
איך כמה נראה. הספינקס גם כן בני אמיתים,
לאמר מינו יסוד של הספינקס אמיתים גדולות, על
מיסוד בני אמיתים יותר קטנות אופה של אריה
גדול מאוד לם כמו של אדם. הפנים של הספינקס
בדר מתקלקל קצת, כנראה אמוסות רוח באשקה
כמה אלפים שנים. אבל תכל כאת כמה לוד יפה
יותר, ותני אמת פלמוואתי איך כמה יפות אנשים

לפני כמה דקות שנים לשלוח דברים
אני אשתדל לשלוח לך תמונה אם מספיק.
יותר מה לכתוב לך כמעט אין לי. אם את
ואבא בחיים ימים אכתוב לך גם לבא
כלום אני רוצה לבקשך, אותו הדבר מה ש
כתבתי בקודם, שתכתבי לי לתיק יותר
תגרלי בשלום כל מילדים.
כמו בשלום, וקבלי. הרבה נשיקות מאני לבוא
אברהם.

(11)

נרה שלום!

באבתי הקודם סיפרתי לך על אחלקת לעבודות הכבוד שראפלי פיליפס. הים אספר לך על יתר האחלקות שסיירנו.

האחלקה הבאה שסיירנו, הייתה אחלקת הבקלים. באחלקה זו היה סיורנו קצר. לא הראו לנו, את "בירת הבקלים". על אופן "בור הבקלים קבלנו הסבר, לנו הראו איך אייבים אבבקלים את החלקים השונים.

בקלים, כפי חומר שלא נאכל בטבלה-כאן הרצל, נפל, פחם, את הבקלים אייבים אחומרים שונים. חומרי היסוד לבקלים, אלאלם שיני פחם, שאקבלים אותם בעזן אלהבים את הפחם, באותה איקוק פחם. חומרי היסוד, בתוספת כל מיני חומרים מיוחדים-נעחנים יחד ואתקבלת אבקה, באבקה הזו היא הבקלים.

לנו הראו את האבקה אובנה.

לשם יבור חלקים שונים אבבקלים, אלאלם אבשלם. גופן האכבל, חלוי אגופן ואלהבי המחלקים הרבים, הבבנות נתונות בתוך האכבלים. לתוך הבבנות

אורכם שני חלקים. חלק אחד קבוע, ושני נע.
בחלק הקבוע, הוא על יד הפועלים, כאשר אורכו
קצר השולחן לכל אורכו. ואילו השולחן, לפי אורכו,
הוא נע כל הזמן.

לאורך השולחן ישבים שלושים ואחד פועלים. לכל
פועל לבודד אסור לו. ואותה פעולה הוא עושה
תמיד. על יד כל פועל נאצאים בחלקים הדרושים לו
לעבודתו. לדוגמא, פועל שצריך לחבר איזה חלק ברזל
הרי נאצאים על ידו הברגים ואומר סיב. פועל שני
שצריך לפלחים איזה חוטים, הרי על ידו נאצאים
החוטים ומתאים לאורך הברזל, ואז כן עושים פלחה.
היתרון הגדול בשיטה לבודד הוא, שכל פועל
מתאחד בלבודה שלו, ולא יכול כך יבוא הוא לבצע
את עבודתו מהירות רבה.

בלי עצם העבודה, הפועל מושב הראשון בתור,
מתחיל הדרכה הדרגתי. הוא לוקח איזה חלק קטן
מברזל או כלי הברגים, ובעזרת סיב לעבודתו, את החלק
שלו עם הברגים מאוברגים, הוא שם על השולחן
הנע, וכיון שהשולחן נע, הרי מעביר הוא את החלק
לפועל הישב השני בתור. הפועל השני לוקח את

חלק

אינני מחכה בפלא לתשובה לאכתבי הראשון, שכתבתי לך מאפורט סאלמנקה.
עלשלום ביקרתי כאן בתפקיד פילוסופיה ואקיום
חושב, שתבאי לכאן אם, לשאול כאן פרטים
על בית הרוחות כה, - לכן אנסה לסכם לך
בקיצור - מה שראיתי.
אין לי ספק, שגם אחרי שתקרא את מכתבי
כה, לא תוכלי לבוא לבדאיונק-תאונה מאפליים
אלו. ובאה צורכים לדבר כה. ראשית, לא אוכל
לאסור לך הכול מה שראיתי; כי אני לבד
לא קבלתי הסברה מספקת על כמה וכמה
תבלבלי לגמרי שניתן גם כמה תבלבלים
וכורות לוהרו שבדינות, יקשה לי להסביר לך
בצלם חוסר מיומים לדברים שלמדתי, רוב
הדברים שראיתי שם, ושמיהם מכתבה לך, הם
בדברים אמת לא התלונתי בכפם; לכן גם יהיה
לך קשה להבינם.
לאחרות כל הבורגים הללו, אמרתי לעצמי,
שבכל כאת מכתבה לך כמה פרטים
מדיקרי כה.

אפלו פילוסופים ומלומדים גדולים
הגיעו אל ירושלים, לבקר בחלקים ובמקומות בית
המקדש בפראגון. הוק לפני חלקים נחלים
שנים. אם כי בית המקדש אינה שלמה
מאות נאורות חלקו לה.
בחלק השני, בית המקדש המערבי,
וכיום (לפני המלחמה) היו סוקים, בכל אפלו
פילוסופים בלי בקרה לשלוש אלף פעמים.
אפלו פילוסופים, נאבאים, אלילות בעינים גדולים,
המפורסמים בכל חלקי העולם.
המובדרת הלקחים על בית המקדש
בעם נאורות חלקו מוקלטים הבל
המעלנו אתם בסיור שלנו מאחור כפי
הלוחות בכותלים.
בכותלים אחדים ובאחר חלקים.
המלחים הלקחים בפנים חלל לבן אחד וסולם
אחר שלפני מלחמה יסוד אל אופים עוד כלים
ובאחר מלאכים חיים, תרכובת המלחים
הגלגלים מרבים לבנים אינדים ומלחים
אחרים. שם בחלק שתים עשרה שעות המחוים בקבוק
של 1400 מילות. (נראה אני יודע שבדרך בינינו

לא יהיו מאבנים לקח אבל אנשי אובדן להתאמץ
בעצמו ולהבקיע את אשרו ליסד לקח.
בדרך שלות הרוחות, נדפים הרוחות הצועים
לנוכל, הנוכל בעצמו מוכן בסוכתם, יעמי.
נוסף לחוזרים הצועים, מבעטים ומגבהים
שברי סוכות, וגם הלבנים נתבים לכבוש
נוסלתו. [illegible]
מהסוכות הנוסלתו יוצרים, בל אנשי הינוחלת
בקלים, ובורות שונות מהומות מלקטים, ומצלמים
מחלקים הלולו, ומבינים מחמיצות אחת [illegible]
מחלאו. [illegible]
[illegible] בלתי ברכים, בתוך
[illegible] קלה מאוד, [illegible]
[illegible] בבקר הלילה היא [illegible]
[illegible]
[illegible] מאבנים מהוא מאוחר הרחוק לבל
פולל [illegible] מלבנות בלבד. את הבינוי מכניסים
לתוך [illegible] הסכוכים, לקח בהם הבינוי
נבראים מקבלת סוכות אופים. הפוך [illegible]
לתוקן הבינוי [illegible] [illegible]
את, מכניסים את הסכוכים המתנפלים לתוקן
רוצאת, שוקדים מוכנים לחבר את הסכוכים, והפוך
מאשר לבשל ומחבר לם יצם מסוכה הוא בבקר
את הבינוי שקבלו הראוי - נתון הפוך

וקבלו הילדים לפי הכבודים שהם התוך
הלבנים. מוציאים אני את הכבודות אחרי
ומגדרה הרבה מאוד,

יותר קשה יהיה לי להסביר לך, את הליכה
האבונה, כמו: אבונה יפה, ומלבלבות הלילה, את
כל הבקשות שהיו לי

האבונה נראית כשולחן גדול המסתובב לי
בירח, החלק התחתון של השולחן הוא קטן מאד.
החלק התחתון של האבונה מאוזאים בל אינו מכיל
הלוחם פרחות מסויימות. החלק העליון המסתובב,
ושם מסדיר כאילו בחתונה. אל האבונה נוגעים
הדוד לם הכבודות, כל פרק כאן מסויים, נופלת
כאות מסויימת של כבודות מהדוד לאבונה.
הכבודות נתקבלות על ידי אחת הכלות, ובין
שהאבונה מסתובבת, הרי לוקחת הכבודות לכל
אל לכל הנמצאים הנמצאים החלק התחתון
של האבונה. לא הכבודות שמביאים אותם את
הסובב באבונה, הרי מסתיים המאלירים, שהחלק
התחתון! שלא האבונה, ו"לבו" את הכלה, הרבוד,
הכבודים, הרוח שבל אבונה מסלק ליבלי רק
בורח אחת מסויימת.

נכון, אינני יודע את הנכון לדבר הזה הכבוד,
אני רק כאת מאשיק לספר לך על היום
שראיתי אבל הסלק באבונה הבא.
מי שלום נכון וקבלי מאני הרבה נשיקות מהרחל

נורה שלום רב לך!

אני כותב באלט יום יום אבתה ירחלה,
ואני באלט מטוח ירחלה, ראסור לך כל
הדברים היבולים לעניין אותך אבתה',
לכן קבלת קשה לכתוב לך אבתה אומה.
בכל פעם רובה אני לכתוב לך כמה שיים,
אבינו כשאני כותב אבתה יש לי הרגשה שאני
אדבר אתכם. באבתה ירחלה אשומה אני
באיזה לב בולכם יחד, אבל רובה אני בא
לדבר עם כל אחד אבא לחוד. לכן רעיתי
נורה למה אני כותב לך הפעם לחוד, אם כי
אינני יודע האם אכתוב לך הדברים הרשים.

טרם שהפלגנו באניה, כשיצאתי כותב לך
אבתה'ים, יכולתי אז פעם הפעם לספר לך
על כל מיני אקראות חדשים שראיתי מו
סתם הדברים שהבאנו לי לראות ולשאול.
הפעם אני נמצא כבר כמה ימים בים ומסתכ
ים ים. הכל הכל כל הפעם שאנו שטים בים,
רק לפני שלושה ימים ראינו ארחוק
חוף ישראל. אני אתה החוף ראיתי רק אבל
לאלקפיים. החוף הים שוא, בגדה שאפשר

ה לפרדין מרחוק ראו רק חולות. ובכל
פאת הפנורמה כולם באותו גבר האני
שאנו ראו את הרחוק, והפלא אבאו כולם
עניין לראות חולות שוממים, שביניהם אין
לרגלו לא היה אף אחד שם לפני.
רוב המטן הים שקט מאוד. כלים מתחילים
קבלת לפלה והאני מתחילה להתגלגל, אבל
אקבלים סחרחורת, וכשאסתקלים מה בים על
השאל או מלילה על הירח אם נראה שהשאל
והירח לא עומדים מאקום אלא מלים וירדים,
ובראל מראשון קשה לפרין ולראות שלמלה הוא
הדיסק, שהשאל והירח באובן עומדים מאקום, אלא
האניה עולה וירדת ולכן כה כך נראה.
מאלק כל הדרך רק פלים מתת. ראינו רק אחל
שאחר לא מרחק אהאניה, ומני פלים הפלים היה אוביא
מת אופו הגאולים אל לאיים. המלחים מתרו שכה
היה ברגל בלילה שמלים לתנים קישקול
חמק מאיים, פיתן לרב נמצא בקרבת מקום,
אבל לראות מי אפשר, לאמרות הירח הזה.
הדרך כלל כאן מלמלים, לכן אין לי מה לכתוב
לך מדברים מעניינים.
שלום רב, לך נרה. קבלי הברכה נשקות מאנו אבא

(14)

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY :-

No..... Rank.....

Name.....

Address.....

..... Date.....

.....

.....

את כל האובצים. כאלו שלא הגלבדנו על יד
תלרוכת אדון אחבר שונים, אלו מאור כאן ביקרשו
לחרקים וספרים, אפילו על יד בולאי בחיות והכפרים
לא לקבנו הרבה כאן. רוב באנו פסתכלנו - תוך
הסתכלות - על השברים הלנקים של בחיות אמי
קרים. ביום, הבבולה בחיות, כמו הפיל. אך
ללות הרחות שאין לפני הרבה רק בחות שנים,
כמו הפיל הוא קטן, נאבא שם שלו של בלל
מי הבולה לגמרי לפיל, רק הרבה גבול מהפיל,
שם הרוב אמנם, בלולים אבאו הרבה שלרים
מאמוטים, בסבירות שברית הלולבות אבאו
אפילו אופות שלמים של מאוטים, תובות לקור
הרפק השורר בסבירות, נקפאו הבאופות ונשמרו
עד יומנו. באוסיאון ברסל ראיתי רק שלרים,
שם שם שנבדים של המאוטים, שארבם אינן לחלה
אטרים, אבל לא המאוט הוא הבלל-מי הבבול
ביותר שמי פעם על אדמות. הנה נאבאים
באוסיאון כמה שלרים של בלל מי לנקי הבולה
הלבנה ללטה ולקנגורו (קנגורו טוב מה הנאבאת
באוסטרליה, רבלה המחוריות ארוכות הרבה מרבלה
הקדמיות, תובות לכה היא מתקדמת בקפיצות
על רבלות המחוריות ומתאיבות הסנה. לנקבות
של הקנגורו יש כאן שק על הבטן, שבו

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY TO

No..... Rank.....

Name.....

Address ...III...

..... Date.....

כן אתפקדתי את הבלבול הכללי. מי יודע
איך כאינו מתוכנן, אבל - אבל אל תדאג
קצת הכנות - אינך יודע לאמה לך, לילדים אבל
אבל - בלבוא יום על כליו הראוריות אינך
לבלבל, שלום אמא.

אך גם לא כמו בוא בלבק על בלי מי שהו
מאי קבה. כאינו כאה שלבים על בלי מי
שהו ברוך ימים ובאי איבה אינו [illegible]
לבקי. קלה היה לי לבלבק את אבא, כי
הלבה לה קבלו היה הבנים, אחר לך בקי אבו
אבל כאלה אורך הראל בשלום, לבבה אמא,
אבה הראל בשלום, מרבלה אמרים, ובמה כי
בשלום אמרים.

אינני יודע מה אל הם בלי מי הבנלים
מאמר שהו בלים בלים הבה. המכן שהו לה
בנלים אבה. אני כאמי בקי לבקים אל.
כאינו לם בם שלה על בבה לבקי. אך בוא
לא הבלינא אותנו כאו שלבי הבנים אמים
שלה הבבור בוא בבנל אבה הינבה, אך

לא בהסכמה כפה כאן שלדי הרחוק.
תאמר, ובאי לנין לקרוא פרטים על נושא
כה בספר לקבות בסלון. נראה לי שהספר
נאבא אבלנו בחדרי. יתכן שבוא יהיה לך
קשה לקרוא ספר כה, אם תקראי אותו
בלבוד בתן ובלי.
נרה, הפלים כה הבול אם שהיה לי
לבתוב לך. גם להבא בשיהיה לי אשה אלנין
לספר לך, אלשה פאת אמלי להרחשב בחרבות
בתיבתך אלי.
הי שלום נרה וקבלי אתני נשיקות רבות
אבבהפל

נירה שלום לך.

בפעם אני אכתוב את אכתבי בסדר הפוך מהרגיל. תמיד הייתי נוהג בהתחלה לכתוב לך, כל מה שהיה לי לכתוב לך ורק אחרי כך הייתי מתקן את שגיאותיך. על פי רוב היה חסר לי מקום ולא הייתה לי אפשרות לתקן את כל שגיאותיך. לכן הפכתי היום את הסדר. קודם אתקן את השגיאות ורק אחר כך אכתוב לך מה שהיה לי לכתוב. בהתחלה שאכתוב לך באחרון רבו מאוד השגיאות, לקחתי לכן בלילה נייר בכול ואני מקווה שבפעם יספיק מקום לתיקון כל שגיאותיך.

סאכתי	- שמתי	בפאם ברחו	- בם ברחו (אבל בריק לכתוב בן ברחוק)
מוכרחה	- מאוד	בשיראו	- בשאירו
שיאורתה	- שאיחורך	מתקונים	- מתכוננים
אי מאצ	- מאצ	לנשוף	- לנסוע
איתה	- מכתה	ספת-בים	- שפת-בים
לבייל	- לבייל	נבבר	- נבקר
בתאבה	- בתלבה	אוכדות	- אוסדות
בתב	- בתב	ובחול אני מבואת	- ובכל אני מקוואת
בבוים	- בבדים	בבדי	- בבואי
בן-בירק	- בן-בירק	למו	- לבוא
אם אצלות	- לם לצלות	לתן רובים	- לכן רובים
תרקטורים	- טרקטורים	לם אדי בחה אז	- ואם יהיה בכה אצ
אוטו-אסה	- אוטו-אלא	לם יבה	- אם יבא
[illegible]	- באאבלל	לה	- לא

ברבה - הרבה הבנתי - הבקשה שלי

קטנה יש לי אבא בקשה אחת אחרי בקשה. כל אחד - אלדר

תחילה יש לי שמה תחבולות יש לי בשלמה ויש גם

לאמה בשם כל. כל בקרבה אחת - בקרבה"ם אלו

ראשית קול אחת - ראשית כלי שותקים אחת - שובבים אחת

שינה - שינה - בעיה. נעים כל הזמן

אנין - אלנין בלבים - בלבלים אותה

הנא - הנה

בבה - בבלי - שחות שמאל - שכנות

בפלא תיקנתי את כל השיאות שלו באחתיק אלו נאבא אבלי לרחוב

אחרת שלך, לברחת לרחוב אחרי, רחוב בלא יודע לי את אחתיק

את השיאות אחאחתה אחרי לא תיקנתי, אחרת לא - היה אפשרי בלי

הצלון הבבוקר הבה.

כלום אחרלה לך קבת הנאל לאחתיק. את אחתיק קבלתי לפני

יומיים וגם הפלא הרחתי באקבת את תשובתי. הרחתי הפלא הרחתי

אפרה כן יום טרם שקבלתי אחתיק כתבתי לך אחתה ארוך ולכן

חשבתי שבבאי לרחות את תשובתי. כלום אני אומר לך נירה, שאחתיק

ברם לי כלה רב ומסיבה הרחיבה - כן השיאות. אני פשוט אתה יש לאמי

ולהה בתי לדר תכתוב כל הרבה שיאות ושיאות בה בסוף.

הרחתי הבית הבית הרבתי אתך על כך ואת גם הבטחת לי שתשבי לאמא

לכתוב הרבה ולולאה לכתוב נכון, אבל כנראה שהבטחתך לא קיימת.

כה לא טוב וגם לא יפה. הפלא אני אבקש אותך נירה שתמלאי את

שלום לך נירה ותמסרי שלום לאבון וקבלי הרבה, הרבה נשיקות אבא

בבקשה אז לא יכולה לקלוט עוד יותר טוב, לבלות לרחלה ולאמור לה כל כולך
לרחלה. ואני בטוח, שרחלה לא תרגיש כל חבלים שלה, באותה רגע שהיא תרגיש
לאט באמת אבוקלה ובכל כח באמת כואב לך, אם היא לא תובן לא לבוא
לך. לדעת כמה שם רוחני כולמת אליך, היא בכל באמת אמא שלך. אני
מקווה בשיחה אתך אמרתי לך. שאמא יכולה לבקש לא יכולה בשביל לעשות
בקשה קיים, אבל אמא לא יכולה לשנות את מילה שלה. ובשלמה כואב או
כשיהיה מבקש אחור, תמיד כואב כמה שם לאמא, אולי שאמא תשלח את כמה
לילה. לכן מיתי בטוח, שאם את תשלח לרחלה, ותסבירי לה כל מה שאת
חושבת, אולי לרחמים שבנים מלך דרך. רחלה מיתה תכלה אריכה אותך,
ומסבירה לך, שלא נמצאת נכון, ואיך היה אליך לנהוג. אבל יותר לא כמה
היה אחבקת אותך רוכך ומנשקת לך. ורחלה מיתה יכולה אתוך מלחן
באור להבטיח לך, שלו אני מיתי מאוכזב, מיתי גם כן נוגע אתך באמת,
אחרת גם אני לא מיתי יכול לנהוג, כי אני אבא שלך.
ותאמרי כמה כה טוב לך. כשיש לך אבא קשה, יש לך לא לבלות, יש מי שיחבקך
ומנשקך אתוך אבל אבא אמיתי לאוקה, את יכולה לבכות לא רחלה לא
בפשה לשוחח אתה, לתתחבק אתה ואתוך שקט מבוגר לנו שיש לקול בקלה
לבכי, בשביל לי אמא אומרת.
ואני, אני נוקל מקרון אלא חיילים, כולם רוצים, בוחקים, מתגעגעים. לא נתנים
לי אפילו לחשוב ולבטלה. ואני לומר את מקרון לומר רק לא כמדבר, אמבכל
בחלבת מלל, בשמחה. לא רואים כולם רק חול אבאר, ורק אני שלם שלם,
רואים אתוך בחלבה אפשר בקלים מובנים. ומאז אני שוב לא מבינה מלל כה

שלא נסעתי אתך ביחד. אבל, מתרחקנו בעד כה רחוק, שאינני יודע
כבר באיזה מין מצבות בסדר-אנשים, וכך לפי הכוכבים יכול אני
לחבוא בקרב אור מיין בסדר-אנשים, ואז אני לוקח את ידי ובאיזו רגש
אמקיף על כל את שקבר בתים לדר אחאוז ומתוקר של אותו ים.
מוזר מאוד, כשאנו לאחו שמיל אחר, רק שלמדנו, בדלה, איך אני
את חברת מאוד כדי לא בוחנת לי אבודה. ומשם אבוי, אתם בקרתי בכם
לחפש את רשלי אלי לסדר! מאת מה לא ביר אחרתי, ביתר יותר
אבוד אתך, לשלח אליך ולאחר לך שלום? מחשבה זו עלקה לדר יותר. סוף, כול
מה שי בה ביר רגלי, ובלתי אני לשלח אליך, רק אם אנה לבשר אתך, ובכה
לאנוף כל כך בדרכה בלדר לך ושם לי. אבל בלתי נשאר לי רק לבטלו
נוסף לדר לי שיאם בו שלשלי. רק לחוני מחשבות אלו כל בדרכך, אבל
יכולתי לשלחתר אך, בם לא לבדו אחר אתך.
מחשבה מי שלה מאוריבה אחר אתך בחתן לדר יותר. אבוי, לבה לשלם
את קרבות שם סבבים מי בדבות שינו (מי ומחלה) לבעיקר? ואחר לך את
בחתם, קלה לי לחבוא מחשבה לשלה בו. אחרת לי לא שלם אחת. אנו מחלה
שאת יבה כלה, אינני מחלה בם שאנו בדרים בלים. לבה אם בן שלן כה
בדבה מי בדבות ביבנו? אם מחלה שאת לא תבחתי, שלחים מבחתה את
לחלה בל מי בדרים לא נבונים ומחלי בלים. אנו מוכה לבת לך בזכאות
בדלך, בבי שאינני רוכה לחלה לי כה בלת. אם בחם לחלים, לבה את לחלה
בחם. מי בבמן שאם בלות שאחרי מלדך אלי, את לבר מבלדת ומחחרת.
אני שוב לחת לבה רק תלבה אחת. בבחתה שקשת אינו מבינות מלבך.

אני אומר לך שבשבילה אירועים עלים, אבל בינתיים בלי-פחות-ל, בלי לדעת
מה מתיחס אליך לא לא ובמה אתה מעניין לך. ואם, בעקום שבשלמה
אם אפשר לו על כך, בלשון מאוים לבקר אותך, ולבלות מיום יבולים
לא באלי לבוא לך. בסתרת את כל כה אחרת. אשר מיום אלים אחר,
אין את בעצמך, מה מאד נוגע, שלום לך שם בכאן שאתיו לך אבר, מעלה
אם תרגיש. אני מאוד שם בקר בלשון נאבות בדר מבינים, לשם לא אלי
מקרים, שבוודאי אליך לא בבן, נאת מעלה אבר ושלחתם אחל לבוא
אליו לבריים שלך, אפשר לבו לך כל כה, ולשם לאלה אם מקרים שבאה
לך, שלבו לא אומר אמתך, או כאה מלבך לא בבן, ולאתיו לך בדר כה
לא לך, שאתיו כה רק נאה לך. אם בעקרים כאלה לא מה אפשרות לבן,
מיבו יבולים. לפעמים לך כאלה, בכדי שלם את תביני בבן.
אל תבטרים לך אם שבו מולה. אבל אחשבתו אני אצל לאמרנה **אותה, שקיים**
כאן ארחק מיבנו, שאת לא מים לא בכאת שבה מלאכות אחרות, שאת לך
מים לבר לא מרחוק, שאולם ואני הבנו כאלה מקרים לך מיבר ואחר
אחר אחר רובים מקרבה אבו שלך. **אבו** מובים מקרים אלבו לם כל
מלבים מלבים ומלים אם יבא. מבר שלאחר מאבר לבור לך אבל
מאמרים, לקבר את כל מלבים מלים. אבל כל מבן שאם מקרים אבלים,
לך לא לבמבר אותם אחרבו לבשך את כמה מבינו מבל לאלה,
בבלי שבל מלבו יבו לבמבר לאר ולקבר אותם מלבם. לך לא לבמבר
מבינו ולאלה לא לבבר, אם ל לבו אבו אחר כלבם, אבי מאלבה מים
אחרים, לבאם לבבר. לקבר לבי אם כלאבו בלבים לבלם, אלבים מם אבו

לא מדברים אתכם, אם אני, כרגע מעלי לך, לראות שיהיה לך קשה לדבר כאן
גם אם אני לושם כאן מאמר מאמר, לחכן את עצמך, כך אתקבל
אלוה חשיב, אבל חשבתי כי כדאי לך סוף. מעלי לך ברגע, אם מאוחר מדי
אני בקש לך שאולי לא אחר אתכם, אבקשה גם אם אני עצמך מלא, מאוחר.
ויתר לא בקש אל אשיך, אלמיטיה בלי נקמה, אתכם אחלה יבקש אתקים
מעלים, אבקש מי מדיבר, כמו כדי לחיות לחשבך כדי כדי לחיות שיהיה
אחרים, ליל שלום, לשמה ונקמה.

ואמן אל כבוד מלך בך, ואמן אם אני אשים לבבים, אתכם כך לאנשים
אחרים אתכם, גם כי אחרי לך לא בלב. בקרים מאלף לך לבבים כי
מאני מדברים, לבבים ונאמר מאלף אחרי, מי אמר מלאכים.

לסוף אני רוצה כך לאמר לך אם לאחרי לך בלבד מאחרים מדברים אחרים.
אחרים לך, אלך לחלום יותר לך כל מדי מאד גדר אמר אמר לך אמר. אני
מלא אל לך. קרקע מאמר לאחרים כך מאד גדר ונלך. אם כך מחלה יותר
מדבר אם לאר גם אם מה אלילך מדברים אתך אלך לחדשים אלבים.
אם מלוה גדר. אם מלאי לאחר, אבא לאר לא קלא, ומדר לחלום לך אלילך,
אני מדברים מדברים לאחרי מדבר לאחרים. ובלאמים לבא לחשבים
מדברים, אבל לבלות אם כאני מבקשים, אם לבלות גם לך יקרים מאד.
נכון אי אם מדברים אחר. אם כך לא מקרים מבקשים יקרים לך אם לחשבים
לך מאמרים כם. מחלה ומקיאי אם כם.

בם שלום גדר. קבלי מני שלום. מי מאות גם לבור אמרן בחלבו!

היו באותו מקום, בו נמצאים הפסלים, בריאו אותם מארחק רב,
800 קילומטר. בראת קשה מאוד לתאר, איך הצליחו את להלביר מ
גבולות, מרחק כה רב.
אחר כך ביקרנו בבית אחר, שהוא הים פלש בית קברות לאבדים.
הבה ישנם ציורים יפים מאוד על הקירות. ישנם בינהם גם ציורים
הבאת מקומות נראה הבלל כה יפה, שנראה שרק לפני רגע קבר
את כה. אבל לאמיתו של דבר, בקלה את כה לפני לאלף אלפים
נראה לי שבין התמונות ששלחתי לך, ישנן גם תמונות מהציורים, ואם תסתכל
תראי שישנם שם שני מיני ציורים. ישנם ציורים יותר גדולים של אנשים, ומלי
קטנים של בהמות, מיתה, כלי לבנה וסתם דברים. הציורים של האנ
איך מין פלש הלאבדים, איך הם לבשו, כמו ביד, ולבד כל מיני דברים מ
הציורים היותר קטנים, מראים את הכתבה מאבני הלתיק. בכה היו פלש
מאבדים, הכתבה הזה נקרא כתב הַיֵרוֹגְלִיפִים.
המקום האחרון שביקרנו, היתה עלה גדולה חצובה בסלע ארוך מעלה
כאו אמחבר של רחוב לד בנגריה, ואולי אפילו קצת יותר ארוך. ומ
המעלה הזה כאו ארוך חבר האובל הישן. אבל הלאבדים הלתיקים
קבושים, ובל פר קבוש כשהיה את הם היו קוברים אותו באלה
המעלה נמצאים 24 מקומות, שבהם היו קבורים הרים.
כמו הקבר הבוז אבטיוז. "תכן שאצבר לזר אשמו, אם אני מקווה שב
לך בבר הלל-הם. כיון שאני חושב שהקרוב אמיה בבית.
הי" שלום רב, שלום לאמרון. ובבבה, הבבה נשיקות לכולכם. אבבה
שלום לכל יודי הבית והלתיק.

(18)

שלום רב. לא אבר מלב כה זמן רב
שלו כתבתי לך דיגלל שתי מילות אמת
בגלל שהיית אז לתי ועניה שיש לי הרבה מאד
מקומות לכתוב. מה שלומך ושלום חדיקי.
אצלינו מתקדמים הדברים הקדש לבתי בילדים
ואת הפרוה חיסון כבר בגד. את הדיפ
ארצו לבנות בישבילינו בתל. ואולי נאבור
לפות יש. יומ הולך ברוך לפי ערך בעוד
חודש כשנגמרן ביורק ואחר הקבוצר הגדוש אוד חבל
שלו תהיה אני אינני יוצאת את הכוונתית.
אבל אותו לתה אותר הפחד בגום הילד יקינו
לנו מוכרח עם קול מיט מחירי הפורמה

על אמפי האוטובוס פגשתי את עליזה
הבת של שלמי מאחורי הבית. הבינה שלמי
מיתפטרת יפה הלנית פרבלו. גם פעריים
ומקרוב גם הם מגיעים. על הדבר כבר אפשר
לשבת אני ואופרון ורק בדיוק לאופרון הוקדים
דם נגד חבמת. אני צריכה סלתת לאמול
בתאדון.

שלום

רב

מנחם ואופרון

נשיקת תמות

שלום

עיר

שלום רב לך אברהמ'ל מה
שלומך איך אתה מרגיש
אני מודה לך מוד מוך ביוב
המיתת ב היפה ששלחתה לי
איך בדון היתי מקבל את המ
מן המיתת ב. אנחנו אוש
מחנה ויש לנו אוהל וב

(81)

פרפר רק, קל ובק,
הוא נא רצון קטן אלי.
פה על פרח בפה עומד
ובל נא, לי רק לי הסוד,
מה תאכל? איך אתה חי?
מה תשתה ואימתי,
כי אבמאה, אם אגמאה
רוח פרחי אור,
גם אשאלה כי אפלאה
שפע קרני אור.
כי אם אלי רקום בנפים,
הוא אל חברי קטן.
שם אתן לך למק, מים
ובשחק מעט.
הפיק!

אל נא תדר אל,
חוס על היצור הקל,
תנני נא לעוף הדרור
ולשחק עם קווי אורו
ודע לך תדר קל,
כי הגעתי היום תרמ"ו,
אב אגעלה עם אל".

שלום רב לך אריאל מה שלומך
במיכתבך השלישי קיבלתי לי שלה
מיכתבך השלישי אבל אני אוכל לא כי
לא את הריון ולא את השיני רק
השלישי וגם אני קיבלתי לך את מיכ
השלישי ואני מבקשת אותך שתיכתוב
לי ~~מה שקרה~~ במיכתבך הריון
מה שקרה
והשיני אהרון לא היה חולה מיהצמן
שהיתה פא. בגנה צריאלי חמניות

וצריתים לישון המתיסם אנחנו מת
קמים ותר מקבלים המלצים למפיה.
שם נאספה קול היום מצות ומ
נשיר לנו ואת הכוב נמקור למת
ונקבל הסל לקרון קימת. אנו
מיתקונים לשלוק בקבוקים הרבה
רק מתקים שאוסקה תיתן לנו המה
בקבוקים. ואנו נשלק אותם ~~ו~~ בקב
כסף לקרן - קימת. אהרון מתקו
לה תי את הרי ואת החן בסוף מ

לאשתי

דיר עירה אבל קול המחלה
קבלת הסיפר הולמים אותי
ב 6/1 לאחרון ואנחנו הולכים כל לילה
ולדי-בין הולכים במישמרות וגם ילדי תיכ
וילדי מלכה הלבים במישמרות אהרון
הלך השבוע כל פחות קצת. ושבן ו
שאתה כתותב כבלו הרבי עשיבות
אימו שלנו הוא אמר: לא אימק מאוקטומ.

אנחנו מתיחסים לפסק אתון על משפ
ויוסף ויעקוב וכול מיני בדיות כי מ
הכרי עלו מין הפנק בלבה אני מאמינת
את מיכתבי שלום לילה טוב
מקבלי נשיקות אומני ומאהרון
שלום רב
עירה

הַלְכוּ יוֹמַם מֵר-הַעֲמֵק

וְגַם שָׁם, לְמַתְרֵע הַיּוֹם

זְעֵרִי הָאוּת עַל-הַשּׂפָה

רְאִשׁוֹן פֹּסַע לְתֵפֶר.

לָבַשׁת עַל הַיְרוֹעַ, הַיּוֹם

הַמְכֻתָּד. אַתָּה הָדִית

אַךְ מוֹדֶה לְךָ אֵדֶר

שׁוּב לְךָ אֲדֶרְמוּ!

תאר ערב

בְּמַבְּטוּת קְרִישַׁת שַׁבָּת

שלום רב מאבהמל!

באתי בשעון לפני. עברה שעלות את מסמרס. גלגל אמצע גם שם נתה שלום. בבית אין כל חדש. אהבתו בעיה. המלה אם הקיאנות. בוא שיש אלה בפיזה. ומשם אשתה לך מכתב אחר אולי. אי. כן. כתב באתי. נא את נשיקתן הראות

שלום!

נחל

דריש שלום מדלדיא

פסנו הדיתה, שלום!

אדם אפנדי, ואתר בק

בכרמל ודיון זין על

לתיפה ועלינו על הר

בקיבר פסנו שיר

על מטרינה. ולמדרת

ושעתי אמור לך שלום

שלום רב לך רחל.
עוד אותם רגעים ליחתוב
לך רק יגלו היה לי פנאי.
אמא ולא נסענו לרשון
ואחר כך הלכנו לקבל
לי נתנו לנו. ותצרנו
לקבוץ לו הלחנו לראות
אות היקר אולם היה
סגור הלחנו לשוב
מבוהלות ריקים והבולל
היה סגור שבדקו ריקים
נתנו עם סוכות
שבין תלויות בעבור
אולם עיזים. בביקר נסענו
לתל-אביב והלכנו
לים אחר תצרנו ואכלנו
לפני שקול הילדים
תצרו. תצרנו אני ומינדל

ובי ילדנו את ארמנו את
הגן לתנות שבו היו הילדים
היה בקול מוקן וכאת
ארמנו ~~שנים~~ נקיק
תמסרי דריתי שלום
לבית הספר ושילה
תאר לי
שלום רב
נירה

שלום לך אמא יקרה.
מה שלומך תיתתוב
לי מה נישמה בבית
ומה שלום קול הילדים
שאני אתגעגע אל אני
אבי לך דבים תובים
תיתתוקה לי אוהבת
שלום רב נירה

שלום רב לך חמי
תודה רבה מאד תקבל
את תיק מוקי. קבלה
לי אילוק. בעיים
תקבל לי בישבילי מיכתב
תשלח לי אותן אונחנו
נושים לך מבקרים
בעלוד מקומות. ונחים
שעת מולדהינו בזמנה
של עניים היום עבדים
בשן החיות. וביום ריאון
נשות ביבקון. תיאסרי בריאת
שלום לאיברון

שלום

רב

נירה

(85)

שלום לך נירה.

קבלתי את מכתבך ושמחתי
מאוד. וכן שמחתי שבמחתרת
כתוב שאת רוצה שנבוא לבקר
אותך. אבל קרה אומרת שצה
עולה. רבה בסך אבל אולי.
היום או אני נבא לבקר
אותך. עשי לנו עוגות
נבך טיפוס ואני חושבת
שכם לבם בכפר מנחם
עשו עוגות.

שלום רב נירה

תמר

Pte A. Braude
Pal/17178

(26)

POST OFFICE
10.I.1941

אהרון שלום לך!
בפעם רביעית לחפש עבורך
תאונה עם אוטו. פינתיים קבלתי
מכתב מאמך ואת כתבתי,
שבתאונה שקבלת בלי אוטו
היא יפה מאוד. לכן שולח אני
גם הפעם תאונה בלי אוטו.
להבא תודיע לי איזה תאונות
אתה רוצה, עם אוטו או בלי
אוטו. טוביז
עלית עתה שלום רב לך אהרון
ואני שולח לך גם נשיקות רבות.
אברהם

אהרון ברוידא
Tel-Aviv תל-אביב
P.O.B. 1942 ת.ד.
Palestine. ארץ ישראל

ALTEROCCA-TERNI XIV

Pte A. Brende
Pal. 17178

(87)

11.VII 1944

אפרון שלום רב לך!
אני קבלתי את מכתבך
ששלחת לי וגם את הנשיקות
ששלחת בדואר.
אין לי כסף [illegible] פעם,
לכן, [illegible]
שלום ומכתבים [illegible]
לך [illegible]
הוא שלום [illegible]. וגם אני
שולח לך ברכה ונשיקות
בדואר. [illegible]

אפרון ברוידא

~~תל אביב~~ Tel-Aviv

P.O.B. 1942

Palestine

ALTNEUGCK-TIRNT - 22

Pte A. Braude
Reg/17178

21.VIII.1944

שלום לך אפרון!
קבלתי אתק באר מכתבים
לך ברבה מאוד נשיקות.
אני אינני יודע האם רחלה
הספיקה בדר להחניר לך
את כל הנשיקות ששלחתי
לבורק. לכן שולח אני לך
שוב ויחד אתה ברבה
מאוד נשיקות חמות. ונקח
לבורק באה שתרבה והיתר
תשמור לנכה ורחלה.
שלום רב לך אפרון מאבינעם

POST OFFICE

30 DEC 1944

אפרון ברוידא

Tel-Aviv תל-אביב

ת.ד. P.O.B. 1942

Palestine. ארץ-ישראל

AETROCCA-TERNI A. ASI

Pte A. Braude
Pal/17178

(29)

3.I.19

אהרון שלום לך!
רציתי לשלוח לך תשובה
על אוטו, אבל האוטו
נכנס אחרי הביות הבדוק
הבה שבתשובה ולא רואים
אותו. אין דבר, יהיה הפעם
בלי אוטו! לבבא אחפש תשוב
לם אוטו. בינתיים שלום לך
ואני שולח לך ברכה בשיקות.
אברהם

Ant. R. Pol. del 11 - 11 - 942.

O.H.S.

אהרון ברוידא

תל-אביב Tel-Aviv

ת.ד. P.O.B. 1942

ארץ ישראל Palestine

ANTIGHOCCA-GIZMY - TORÓ - L. 2,50

Pte A. Braude
Pal/17178

(30)

1. II. 1945

אהרון שלום לך!
בקשת אני תאונה
לם אוטו, - בשום אופן לא
וכולנו לאבדנו - אוטו
בתאונה. אינני אף שום
ודע לו ראית שלב, לכן
ולת אני לך בשלום תאונה
לם שלב. כה יקרה תכתוב לי.
מאוד שלום לך אהרון. אני שולח
לך ברכה, הרבה נשיקות. אברהם

Cura Edizioni Bellavini & Frasini - Firenze (123)

Wiederlesen nur für Angehörige in Italien - Solo per le famiglie in Italia - Seulement pour les familles en Italie

PASSED BY CENSOR No. 12879

FIELD POST OFFICE 726

אהרון
ת.ד. P.O.B. 1942
Tel Aviv תל-אביב
Palestine ארץ-ישראל

Pte A. Brazde
Pal/17178

(31)

19.

אפרון שלום לך!
אם שלומך אפרון? כתוב
לי, איך בולים את הבגד
בירושלים בירה בירושלים?
אני בריא ושלם ומקבלה
את הבגד טוב, חסרים לי
אבנים שלם שאינם כותב.
היום שלום אפרון. קבל אתו
ברכה עיקות רחוק, [illegible]

VERA FOTOGRAFIA - RIPRODUZIONE VIETATA

O.A.S.

FIELD POST OFFICE 725

אפרון ברוידא (בקבוצה)

P.O.B. 1942 ת.ד.

Tel-Aviv תל-אביב

Palestine ארץ-ישראל

Pte A. Brande
Pal/17178

(32)

S.P.O.

23.V.1942

אהרון שלום לך!
רחלה כתבה לי לאתה
איך מצב ארוק, אתה רובב
לקשור אותי ולסחוב הביתה.
לכן רובב אני לאחר לך לבקשת
תבטרך מצב יותר ארוק, כי
בינתיים נקלתי יותר רחוק.
אבל תאמר לרחלה את הכל, כי
אני אתגעגע אליה, אליה.
הי" שלום אמא ו. אני אוהב אותך
חזק, חזק. מאד מאד

אהרון ברוידא (בפר-אנתים)

Tel-Aviv תל-אביב

P.O.B. 1942 ת.ד.

Palestine ארץ-ישראל

Tipografia Cartoli Libreria Edizioni Bologna

Pte A. Brande
Pal/17778

18.VI.1945

אפרון שלום לך!
רחוק בחבה כי שהבנתי שלך
אבא. אני בבטחתי מאוד.
אשתדל לבוא בקרוב תכף
ואשלח לך. בינתיים תוכל לעשות
בטבעי הקטן או באוטו הבאדול
שהסבא הביא לך. עכשיו
גם הכול מה שרציתי לכתוב לך.
שלום לך אפרון וקבל הרבה
נשיקות מאמא

Tipografia, Cartoleria, Libreria Delfio C. - Pontebba

O.A.S.

DEPUTY CHIEF CENSOR

FIELD POST OFFICE

אפרון ברוידא (בפר אנתם)

Tel-Aviv תל-אביב

P.O.B. 1942 ת.ד.

Palestine ארץ ישראל

SOCIETÀ ITALIANA-BOSCH 1943

Pte A. Brande
Pal/17178

(34)

אברהם שלום רב לך.
הפעם אשלח לך רק
שלום מבית. בריאים,
ברוכות שלום וברכה
וברכה נשיקות.
אברהם

אברהם ברוידא

תל-אביב Tel-Aviv

ת.ד. P.O.B. 1942

ארץ-ישראל Palestine

אהרון

אהרון שלום! (35)

בפעם זאת אכתוב לך
מכתב. אני רוצה לדקדק
שתודיע לי מה שלומך? איך
לבר איך בעיתות? ואיך
אתה מרגיש לכשיוך? ותכתוב
לי לזכ על מה שתרצה.
שלום לכו קבל מאתי
ברכה נשקותי. אבי

122438

ALTEROCA-TERNI XIV

Pte A. Brande
Pal/17178

(36)

אבי יקר!
בשבוע קבלתי ממך
ברכה מאוד מכתבים.
קבלתי גם כמה גלויות
שלך. אני מאוד אוהב לך
לדור כל אלה. ומבקש
ממך שתמשיך גם להבא
לכתוב מכתבים וגלויות.
שלום רב לך אבי.
קבל מאני הרבה נשיקות.
אברהם

Casa Editr. Bellerini & Fratini - Firenze (125)

Riproduzione interdetta
4136/1

Printed in Italy - Imprimé en Italie

PASSED BY CENSOR No 12870

O.H.M.S.

אבי ברוך
ת.ב. 1942
Tel-Aviv תל-אביב
Palestine ארץ ישראל

(3)

12. IX. 1945

אפרון שלום לך!

כבר פרדה בין לבד ולא כתבתי לך אותה. בפלא
יש לי לספר לך, דבר אם אליון אם שראיתי, ולכן אכתוב לך
אותה.

אם כן שלך אפרון, אני בית הקרקס. אם בה קרקס?
כה בוקר קבלת לתיאטרון, אבל לא בריוק. את הבגדות
הקרקס, לא אבינים בדיוק, כי אם באוהל גדול. אקיאים אוהל
גדול מאוד. פרדה, פרדה יותר גדול מאוהלים שאקיאים בכפר
אתם. אני חושב, שאוהל הוא כה גדול כאו אהאוהלאה לה לבית
בילדים, ואולי, לזה יותר גדול. האוהל הוא לגמרי באמצע אוהל
ישנה בחוץ, ושם אבינים, מסביב לבחוץ לוחצים פרדה מאוד ספסלים
ושם יושבים אנשים מסתכלים.

כלה אספר לך איזו הבנה ראיתי כשהיתי בקרקס.
בהתחלת ההבנה הקיאו לי בחוץ ~~[illegible]~~ בלוב גדול
מהרכל לבה. בבלוב הבנים שלושה נמרים. אתה יודע
מה כה נמרים? נבחה לי שבנן הבתות בתל-אביב ישנם נמרים,
ואתה בית כבר בנן הבתות! לכן ודאי שאתה יודע שנמר

בעי חיה גדולה, חכמה מאוד ועם יפה, אבל היא חיה.
רק, היא עולה לטרוף אנשים. לכן הקימו על הבאה את
הבלוף, שהנמרים לא יוכלו להתפרץ. אחר כך, נכנס לבלוף
איש אחד והביאו שוט ארוך. ולעניין שהנמרים ייתנו לכל מה
שהאיש ציווה עליהם לעשות. אל פלא לא הרגיש להם בשוט ובכל
מאת היו ייתנים מאוד. קודם הוא ציווה עליהם שיקפצו על
כסאות גדולים-וכל הנמרים קפצו על הכסאות ושבו עליהם. אחרי
כם הוא לקח חישוק גדול, ומחזיק אותו גבוה וציוה על הנמרים
שיקפצו דרך החישוק-ובולם קפצו. הוא ציווה להם לעשות עוד מה
הדברים, ואחר כך, הוציאו את הנמרים מהכלוב, ואת הבלוף
פירקו. אחרי כם עלתה על הבמה רחוקה, קשרו את כם בחבל
ותלו אותה למעלה כך שתהיה כמו המוות. לם היא הוריד את
כמה הקשורה, [redacted] רק כי היא נמחצה בעבעבעבעשלהיות
קשורה לגמרי- ולעשות לם כל מני קונצים. היא לעשה קונצים יותר
יפים מאילו מהקונצים שאמרו לולה. כם היה גדול מאוד והיא
הסתובבה חזק, כמה פעמים היה נראה שהיא תפול, אבל אל
פלא היא לא נפלה. אחרי שהסתובבה גמרה את הקונצים שלה,
הכניסו על הבמה סוסים מאולפים, לם הסוסים עלה איש אחד ושני שלם

ארוכים ביותר, בשטים היה נראה לטסים אם מעט עלות, ואם עלה
מבול ברבונו. הוא סבר כאן חיילים בשורות, ואחר אדם לפנות איזה
גאולה ואחורה. היה אחר אדם אחר לבל, ולבת רק על הרגלים
האחוריות. עוד הרבה דברים. בשבל הטסים הולכים, היה ניסו
סוס אחר, וטסוס הכה יבלע לרקוד כל אינו ריקודים. איזה
ריקוד התיאחרת נגנב, כך הוא רקד. אחרי שטסוס הכה אחר
לרקוד, הבינו על הבאה פונים. אם כה פוני? פוני כה סוס
קטן מאוד, אך יותר קטן מחמור, הם לא סימנו, כי הם לא גדלים
יותר. תמיד נשארים הפונים קטנים. הדגמה של הפונים היתה
באמת נחמדה מאוד. סיפרו אדם על הבאה נגנבה, ושני פונים אל
אלי בדי הנעשה ולבד התנגדו. פוני אחד שלה הכסא התנדנד
ופוני שני לאד מאחורי הכסא ושנה אותו. עוד יותר יפה היה
בשל הבאה נעשה [redacted] פוני רתום לכירכרה, הכירכרה
שלה פוני אחר אליהל כמו אדם, ומאחורי הכירכרה הלכו שני
פונים אלהים הרגלים מרוגים לם מגלות גבוהות על ראשיהם
הם הלכו על רגליהם האחוריות, בדיוק כמו אנשים. כה היה
מצחיק מאוד ונחמד. אחרי הפונים, הופיעו על הבאה שלושה
דובים וקדו ריקודים על רגליהם האחוריות. אחרי כה היה

בבצבצ הנחדר ביתרו. בכניסו לל בתה ברבה תוכים,
ואלה אות לתה אתם כל מיני קונבים. לני תוכים היו מתפשים
לל בראש כאו שאתב לזלה כאת לל מבלא. תוכים אחרים היו
מתפרים לל אקלי כאו שאתב התבפבתם באמצעותאטרון שבשביתי
פלם בתוכל בים הילדים, בשלתוכים היה קלה להתפסק כך
בבצלים, היו עלפרים בחרטאתם. ומכי יפה היה, שהכניסו לל הבלה
כאה אקלות לם בצלים, אבל הבצלים היו לאטה. היו בצלים
הכל אינו בבלים, הלאה הייתה אותרת לתוכי איכה בצל שבוא
ניל, אב התוכי לבד ניצל לבצל ולם החרטאם אלק בחבל
ובך מוניל אתה הבצל. גם היה בראתה שמחה מאוד.
מל גם כאה לבנים שבחקו מאה את בקבל, אבל לי לא היה
כאן לראות אותם, כי האוטו שלי בדרך היה לנסוע.
וכמו כלל הבול מה שראיתי בקרקס:
באמת אין לוב קרקס, אק כשבוא פלם קרקס אבבה, אב
נקה את כל ילדי הקיבוץ, וגם לבד יבאו את כל כמה
שאפשרתי לך.
ובלת שלום רב לך אמרון, וקבל מאני הרבה הרבה
נשיקות חמות. אבא רחמים